

Bilimsel Eczacılığın 159. Yılında

14 Mayıs Eczacılık Günü

Tüm Bölgelerde Çeşitli Etkinliklerle Kutlandı

Bilimsel Eczacılığın 159.yıldönümünü eczacı odalarımızca mesleki ve toplumsal sorunların tartışıldığı platformlar olarak değerlendirdi.

Eczacılık Günü nedeniyle düzenlenen basın toplantısında ülkenin ve mesleğin içinde bulunduğu sorunlar ve çözüm önerileri dile getirildi.

TEB Merkez Heyeti 14 Mayıs Eczacılık Günü armağanı olarak tüm eczacı odalarımıza Cumhuriyet Gazetesi'nin yayınladığı "Kitap Seti" ni gönderdi.

Türk Eczacıları Birliği 14 Mayıs Eczacılık Günü'nü Ankara Eczacı Odası ve A.Ü.Eczacılık Fakültesi ile ortaklaşa düzenlenen bir program çerçevesinde Ankara'da kutladı.

Ankara'daki program 14 Mayıs sabahı Anıtkabir'i ziyaret ile başladı. A.Ü. Eczacılık Fakültesi Konferans Salonunda yapılan kutlama törenine A.Ü.Rektör Yardımcısı, İlaç ve Eczacılık Genel Müdürü, Eczacılık Fakültesi Dekanları, öğretim görevlileri, meslektaşlarımız ve öğrenciler katıldı.

Açılış konuşmalarının ardından, meslekte 40 yılını dolduran eczacılara onur belgeleri verildi. Eczacılık Fakültelerinde akademik kariyerlerini tamamlayan meslektaşlarımız ve fakülteleri ilk üç derece ile bitiren öğrencilere başarı belgeleri verildi.

Etkinliklerin öğleden sonraki bölümünde "Toplumsal Şiddet" konulu bir panel yer aldı. Sanatçı Eczacılar'ın eserlerinden oluşan sergi'nin açılış kokteyli Ankara Eczacı Odası Salonunda yapıldı. Program Ankara Merit Altınel Otel'de yapılan geleneksel eczacılar gecesi yemeği ile sona erdi.

Türk Eczacıları Birliği Genel Başkanı Mehmet Domaç 14 Mayıs Eczacılık Günü kutlamalarının açılışında yaptığı konuşmada şunları dile getirdi;

ECZ. MEHMET DOMAÇ

(TEB Genel Başkanı)

"Bilimsel eczacılığın 159 uncu yıldönümünü kutladığımız şu günde, gönül isterdi ki, insanlığa ait ne varsa hepsi için pembe ve güzel bir tablo çizelim, bir kere de insan hayatına dair zaten iyi olan şeyleri nasıl daha iyi kılabiliriz diye tartışabilelim. Ne yazık ki, bugün de o gün değil ve biz, yine sorunlarımızı tespit etmek ve çözmek için üstümüze düşeni yapmak insani göreviyle karşı karşıyayız.

Ülkenin 1990'lı yıllarda girdiği derin ekonomik kriz ve yeni liberal ekonomik politikaların yarattığı enflasyonist baskı ve yüksek faiz olguları, ekonomiyi gittikçe daha da köşeye sıkıştırıyor. Buna bağlı olarak, bireysel ve bölgesel gelir dağılımındaki eşitsizlik hızla artıyor.

Demokrasi kavramı ise halen üzerinde anlaşılamamış bir kavram olarak duruyor. Kimileri, "ülke demokratik değil" derken, kimileri, olabildiğince demokratik olduğunu savunuyorlar. Demokrasiyi sorgulayabilmek ve geliştirmek yolunda adım atılabilmek için, ülkemizle ilgili şu soruların yanıtını vermek gerek;

-Ülkede insan hakları ihlalleri, faili

meçhul cinayetler, kara para ve uyuşturucu ticareti var mıdır?

-İnsanlar, eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik haklarından eşit bir biçimde yararlanabiliyorlar mı?

-Devlet içinde çöreklenmiş çetelerin varlığını gözler önüne sermek için Susurluk'un araştırıcı kamyonununun başka kanıta ihtiyaç duyuluyor mu?

-Manisalı gençlerin işkence görmediği söyleyenebiliyor mu?!

Yanıtların gösterdiği şey ülkenin derin demokrasi ihtiyacıdır.

Daha iki gün önce İnsan Hakları Derneği Başkanı'na bürosunda saldırma cesaretini gösterebilenler ülkemizde hala bu ülkeyi kaosa ve karanlığa sokmak isteyen, insanları birbirleriyle karşı karşıya getirmeye çalışan insanların var olduğunu ve arkalarında güçler olduğunu göstermiştir.

Akın Birdal'a yapılan saldırıyı kınamak yeterli değil, belki lanetlemek daha doğru olacaktır.

Demokrasinin kavranmasını sağlayacak olan iyi ve kaliteli eğitimden geçmiş kuşaklardır. Türkiye'de 8 yıllık zorunlu eğitime ilişkin yasanın 25 yıl sonra uygulanabilmesi bu anlamda olumlu bir adımsa da henüz yeterli değil. Çünkü, esas olan, okulların sayısını artırarak herkesin eğitim almasını sağlamak olduğu kadar, herkesin iyi bir eğitim almasını da sağlamaktır.

İyi eğitim almış kuşakların, toplumsal yararını artırmak için, onların, bilimsel araştırma yapmalarının da önünü açacak düzenlemelerin bir an önce yapılması gerekir. Oysa, devlet, bilimsel araştırmalara yeterince fon ayırmamakta, gerekli teknik donanımı sağlamamak-

Amerika'da yaşayıp bir dizi ödül aldıktan sonra bir bilim adamının Türk olduğunu hatırlamak kolaydır; esas olan, onu Türkiye'de yetiştirmenin imkanlarını yaratmaktır.

tadır. Dolayısıyla, beyin göçü olgusu yakıcı bir biçimde gündemimize girmektedir.

Seyirlik medya, toplumsal yaşama düzenli olarak saldırmakta özellikle genç kuşaklarda onulmaz yaralar açmaktadır. Ticari medya, bir yandan devlet faaliyetlerini ve boyutlarını halktan gizlerken, ihalelerle kaynakları kendine aktarmakta; ülke içi bilinçlenme ve denetleme hak ve sorumluluğunu elimizden almaktadır. Tek kültürlü, tek sesli, tek dinli ve tek dilli bir toplumla, hayatı baskıyla kurmaya çalışmaktadır.

Çevre felaketleri neredeyse günlük yaşamımızın bir parçası haline geldi. Çevre için mücadele artık uluslararası boyutlarda yürütülmesi gereken bir iş olmuştur. Türkiye'nin 560 yerinde altın arama ruhsatı alan çok uluslu şirketler, ülkeyi bir köstebek yuvasına çevirirken hükümetler de buna seyirci kalmaktadır.

Ülkemizde, kamusal yaşamda dışlanan kadın, çalışma alanına girse bile ucuz işgücü olarak çalışmaktadır.

Türkiye, sağlık hizmetlerinin

Aneler Gününün kutlandığı geçtiğimiz günlerde, anneler ancak, kayıp anneleri, şehit anneleri, Manisalı gençlerin anneleri olarak ve birilerinin acısını çektikleri oranda, yani göz yaşlarıyla kamusal alanda görünebilmektedir.

sunumu ve bu hizmetlerin toplumun sağlığı üzerine etkileri bakımından ciddi eşitsizlikler yaşayan bir ülkedir.

Sağlıktaki eşitsizlikler, son 15 yılda, kırların, gecekonduarın, doğu bölgesinin ve ücretlilerin aleyhine artmıştır. Bu eşitsizliklerin artmasıyla sağlık personeli için daha az istihdam, daha az ücret, mesleki doyum eksikliği, eğitim ve tıbbi etikten daha fazla erozyon ortaya çıkmaktadır.

Fırsat eşitsizliği ve kaynakların dağılımı ve kullanımındaki eşitsizlikten de kaynaklanan bu sorun, insan

gücü, finansman, örgütlenme modeli gibi sektörün bütün alanlarını kapsamakta, daha da önemlisi, toplumun gündelik yaşamını birer bir ve doğrudan olumsuz yönde etkilemektedir.

Buna rağmen, hükümetin tercihi, çözümün, serbest piyasa egemenliği çerçevesinde üretilmesi yönündedir.

Bugün eczacılık alanında en fazla tartışılan sorunlardan biri olan ilaç fiyatlarının serbest bırakılmasına, ilacın ve evrensel ilaç sanayiinin özelliği ve vatandaşın, ilaç alımındaki güçsüzlüğü nedeniyle karşı çıkıyoruz. 1262 sayılı Yasa ve 3359 sayılı Yasa, ilaç fiyatlarının serbest bırakılmasının önünde engeldirler. Sağlık Bakanlığının, ilaç fiyatları üzerinde sürekli denetimi olması gerekir.

İlacın ithali giderek artmaktadır.

1.1.1999'dan itibaren Türkiye'de ilaçlar patent kapsamına alınacak. Biz, ilacın, bulunabilir, alınabilir olması, yerli ilaç sanayiinin yaşamını devam ettirebilmesi, vatandaşın ilaca ulaşabilmesi için ilaçta patentin ertelenmesini istiyoruz.

Oldukça pahalı olan, hiçbir katma değer yaratmadan ülkemize giren ve ülkemiz ilaç sanayiinin dışa bağımlılığını pekiştiren, kaynakların dışarıya akmasına neden olan ithal ilaçlarla ilgili önlem alınmazsa çok kısa bir süre içerisinde, ülkemiz ilaç pazarı, tamamen çok uluslu ilaç tekellerinin elinde kalacaktır.

Eczacılar artık kamu kurumunda çalışmak istemiyorlar. Çünkü eczacılara, yeterli ücret verilmiyor. Bugün 300'ün üstünde kamu kurumu eczanesi yasalara aykırı olarak eczacısız çalışıyor. Bu eczanelerle ilgili yaptığımız suç duyurularını savcıların, ciddiye almamasını, hukukun bunu değerlendirmemesini içimize sindiriyoruz.

Eczanelerin sayısı hızla artıyor. 7 eczacılık fakültemiz vardı 8 incisine

kavuştuk, şükür diyelim.

8 nci eczacılık fakültesi dekanı, eczacılık fakültelerini kapı kapı dolaşarak öğretim üyesi isteminde bulundu! Siz, böyle bir ülke düşünebiliyor musunuz?!..

Biz, bir taraftan, eczacılık fakültelerine alınan öğrenci sayısının kısıtlanması için uğraşırken, bazı fakültelerimiz de bunda başarılı olurken, bir taraftan, eczacılık fakültesi açılabilir!

Bunun nedeni tamamen siyasi. Çünkü, milletvekilleri, illerinden ceplerinde iki yasa teklifiyle birlikte Meclise geliyorlar: O ilde üniversite yoksa üniversite açılmasına, üniversite varsa, o ilde bir fakülte açılmasına ilişkin yasa teklifi. Tamamen halk dalkavukluğu, popülist bir yaklaşım. Akılla, mantıkla, planla, programla hiçbir ilişkisi yok bunun.

Eczacı, başka alanda çalışmadığı için serbest eczanelere yönelmekte, yılda yaklaşık 650-700 eczane açılmakta, eczacılık alanı giderek daralmakta ve mesleki etik bozulmaktadır. Bu alanda çalışan % 25 eczacı gizli işsiz durumdadır.

Üniversitelere alınan öğrenci

Ülkedeki yerleşik üniversitelere, yerleşik fakültelere kaynak ayrılmazken, yeni fakülteler açılmasının hiçbir anlamı yoktur.

sayısının kaynakların israfının önlenmesi ve gelecekte insanların mesleğini yaparken, o meslekten geçinme olanaklarını yaratabilmek açısından kısıtlanması gerekiyor.

Eczanelerimiz eşitsiz dağılmış durumda. Ülke nüfusunun % 23'ünü oluşturan 3 büyük kentteki eczane sayısı % 41'lere varmış durumda. Bu da giderek, büyük kentlerde yoğunlaşmayı daraltmayı ve bu alanda rekabet yaparak kazanç sağlayacağını düşünen kişilerin artmasını getiriyor.

Biz, alanın rakipleri değil ortaklarıyız. Birbirimizle rekabeti, etik

kuralları bozarak yapamayız. Ancak bilgimizi ve becerimizi artırarak insanlara hizmeti geliştirerek rekabet edebiliriz.

6197 sayılı Yasayı değiştirmek için çalışmalarımızı bitirerek Sağlık Bakanlığına sunduk, umut ediyoruz, kısa bir sürede, diğer bakanlıkların görüşüne sunulacaktır. Taslakta yer alan değişik maddelerden bazıları; Eczane açma ruhsatını TEB verecek, nüfusa ve metreye göre esnek bir sınırlama gelecek, asgari bir yıl eczanede çalışmayan kişiler eczane açamayacak, her eczacı süreç içerisinde bir yardımcı eczacı çalıştırmak zorunda kalacak ve eczacılar artık emekli olacaktır.

Yasa Taslağı kısa sürede Bakanlar Kurulu gündemine gele-bilirse eczacılığın istemlerine yanıt verecektir."

TEB Genel Başkanı Mehmet Domaç konuşmasını Türk Eczacıları Birliği'nin yürütmekte olduğu projeler olan; kişisel tedavi için yurtdışından ilaç getirilmesi, Sosyal ve Kültürel Tesis, Eczacılık Akademisi, Biyoanalitik Araştırma Merkezi, Madde Bağımlılığı Merkezi ve Eczacılar İlköğretim Okulu'na ilişkin bilgiler aktararak sürdürdü. Domaç sözlerini şöyle tamamladı;

"Biz, çalışmaya ve üretmeye devam edeceğiz. Amacımız karanlık tablolar çizmek değil, ülkeyi güzel günlere taşımak. Hepinize daha güzel 14 Mayıslar diliyorum."

Ankara Eczacı Odası Başkanı Uzm.Ecz.Olcay Seles konuşmasında ülkemizde ilaç sektörünün geldiği noktayı, tarihsel bir süreç içerisinde değerlendirerek aktardı. Sektörün sorunlarının ardından ülkemizde yaşananlara da dikkat çeken Seles, şunları söyledi;

"Hepimizin daha önceleri seyrettiği bir film, aynı aktörlerce, yeni giysiler giydirilerek seyrettirilmeye çalışılıyor.

Bu nedenle, siz

değerli aydınlarımıza ve özellikle genç arka-daşlarımıza çok büyük sorumluluklar düştüğünü düşünüyorum.

Ülkemizin üzerindeki güneşin önündeki karabulutları ancak sevgi ve barış rüzgarıyla dağıtabilirsiniz. Emek vermeden aşık bile olamazsanız, aşık olsanız devam ettiremezsiniz. Onun için, ülkemizde, emeğe saygısı olanlarla olmayanların mücadelesi sürmektedir. Onun için, emek sarf edip bilgilenen, etrafına ışık saçmaya çalışan, sevgi dolu, barış dolu insanlar, aydınlar, emeğe saygısı olmayan beyinsizlerce katlediliyor, kurşunlanıyor. Ama, hiç kuşkunuz olmasın, sevgi, kurşundan daha hızlı varacağı yere varır.

Bu vesileyle, geçenlerde saldırıya uğrayan İnsan Hakları Derneği Genel Başkanı Akın Birdal'ın, biran önce iyileşerek aramıza dönmesini istiyoruz. 14 Mayısın hepinize kutlu olmasını diliyorum."

A.Ü. Eczacılık Fakültesi Dekanı Prof.Dr.Seçkin Özden, konuşmasında hasta-hekim-eczacı üçgeninde eczacının sorumluluğunun ne olması gerektiğini vurguladı ve mesleğin günün koşullarına ayak uydurması gerektiğini dile getirdi. Özden şunları söyledi;

"Uluslararası Eczacılık Federasyonu, 1993 yılında eczacılık hizmet sunum kalitesine yönelik çerçeve ilkelerini belirleyen iyi eczacılık uygulamaları kavramını ortaya koymuştur. İyi Eczacılık Uygulamaları, uygun kalitede hizmet sunumudur. Amacı, ilaç ve diğer sağlık ürünlerini topluma sunmak ve bunların en uygun şekilde kullanılmalarını sağlamak için insanlara yardımcı olmaktır. Bunun için gerekli koşullar tanımlanmıştır. Bu koşulların hayata geçirilmesi, ilgili tüm kurumların üzerine düşeni yerine getirmesiyle mümkün olabilir.

Öncelikle ele alınması gereken konular, eczacılık mevzuatı ve eczacılık eğitimidir. Mevzuat ile ilgili yapılacak değişikliklerde başta, meslek örgütümüze çok iş düşmektedir. Eczacılık eğitiminde ise başrol bizlerde, yani akademisyenlerdedir.

TEB ve eczacı odalarına, meslek içi eğitim programlarına verdikleri önemden dolayı tüm meslektaşlarım adına teşekkür ediyorum. Ayrıca, Türk Eczacıları Birliği'ni Türkiye'de hem ülke ekonomisine katkısı hem de vereceği hizmetler nedeniyle Bioanalitik Araştırma Merkezi gibi bir merkezin kurulmasında öncü olmalarından dolayı kutluyorum.

Eczacılık mesleği, tüm dünyada yeniden yapılanmaya giderken, Türkiye'deki eczacılık fakülteleri de bu gelişmelerde üzerine düşeni yapmak zorundadır.

Daha iyi günler için, fakülte, meslek örgütleri, ilaç endüstrisi, İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü gibi, ilgili tüm kesimlerin biraraya gelmesini ve iyi eczacılık uygulamalarının tam anlamıyla hayata geçirilmesi için gerekenlerin yapılmasını diliyorum.

İlaç ve Eczacılık Genel Müdürü Ecz.Kemalettin Akalın, konuşmasında Türkiye'nin ilaçla ilgili mevzuatını AB mevzuatına uygun hale getirmenin zorunlu olduğunu vurguladı ve şunları dile getirdi;

"Biz bu çalışmalara çok daha önce başlamıştık. Bunları, Avrupa Birliği'nin istemiş olduğu düzenlemeler olarak algılamadık, Türk insanı için gerekli düzenlemeler olduğu için yaptık. İlaçla ilgili mevzuatımızı AB'nin mevzuatıyla paralel hale getirdik.

Dünya'daki gelişmeler, bizim de ilaçlarımızı diğer ülkelerde kabul görecektir şekilde hazırlamamızı zorunlu hale getiriyor. Dünya'daki gelişmeleri yakından izleyip, bunlara ayak uyduracak şekilde kendimizi yenilememiz gerekmektedir.

Türk Eczacıları Birliği ile, 6197 sayılı yasanın, çağdaş, bilimsel ve önümüzdeki yıllara cevap verecek şekilde hazırlıkları yapıldı.

İlaçta patente geçiş süresinin uzatılması yönündeki Sağlık Bakanlığı'nın görüşü, bir kanun değişikliği hazırlanarak bütün Bakanlıklara sunuldu.

İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü, ayrı, müstakil bir binaya taşındı. Burada hedefimiz, birçok Batı ülkesinde olduğu, bizde de olması gerektiği şekilde, Türk İlaç Ajansı'nın kurulması ve burada çalışanların belli özelliklere sahip, bağımsız kişiler olmalarının sağlanmasıdır."

Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti Eczacılık Günü nedeniyle yaptığı Basın Toplantısı'nda;

Bilimsel Eczacılığın 159. yıldönümünün kutlanacağı 14 Mayıs gününde toplumun büyük bir kesimi gibi eczacıların da ekonomik, siyasal ve kültürel daralmanın yarattığı hak ve çıkar zedelenmesinin sıkıntılarını yaşamakta olduğu, bu sıkıntıların, mesleğe dair bir dizi sorunu da beraberinde getirdiği, daralma devam ettikçe de sorunların neredeyse çözülemez bir hal aldığını dile getirdi. Bu nedenle, 14 Mayıs'ın bir süredir yapıldığı gibi, hem genel ülke sorunlarının hem bu sorunların sağlık alanına, özellikle eczacılığa yansımalarının, hem de eczacılığın özel sorunlarının tartışıldığı ve çözüm önerilerinin sorunun sahiplerince üretilmeye çalışıldığı bir gün olması için çaba gösterildiği söylendi.

Toplantıda Türk Eczacıları Birliği'nin mevcut sorunlar ve çözüm önerileri ile ilgili açıklamaları, aşağıda yer alan konu başlıklarıyla dile getirildi.

1. Globalleşme Sömürgeleştiriyor;
 2. Sağlıkta Özelleştirme Çözüm Değil,
 3. Eczacılar kamu kurumlarında çalışmak istemiyor, kamu kurumları eczacısız eczane çalıştırıyor;
 4. Eczacısız eczaneler insan sağlığıyla oynuyor;
 5. Eczacılık fakültesi mezunları gizli işsiz,
 6. Eczaneler eşitsiz dağılıyor;
 7. Kamu kurumlarının ilaç bedellerini ödememesi nedeniyle eczacılar ekonomik sıkıntı içinde,
 8. İlaç fiyatları serbest bırakılmaz,
 9. Önlem alınmazsa ülke ithal ilaç cenneti haline dönecektir;
 10. İlaçta patente geçiş süresi ertelenmelidir.
- Basın Toplantısı şu açıklama ile bitirildi.
- "Eczacılar üretim ve hizmet alanında görev alarak kalkınmaya katkıda bulunan eğitilmiş bir insangücünü oluşturmaktadır. Eczacıların sorunlarının çözülmesi, sağlık alanındaki etkinliklerinin artmasını ve ülke insanına verecekleri hizmetin kalitesinin geliştirilmesini beraberinde getirecektir.
- Ancak, demokratik ortamların olmadığı durumlarda sağlık, eczacılık ve eğitim alanlarının sorunlarını da çözemeyiz. Dolayısıyla eczacılığın sorunlarının hiç olmazsa asgariye indirilmesinin demokratik, laik, insan haklarına saygılı, hukukun üstünlüğünü tanyan bir Türkiye ile mümkün olduğuna inanıyoruz.